

indhøftet i Fortiden, blive benyttet ved Udarbejdelsen af et nyt Reglement, som kommer til at indeholde alle de Fordringer, der med Vilighed kunne stilles. Sluttelig skal jeg paantydte, at jeg ønsker, at Loven maa blive sær-
 dig i denne Samling, og jeg tror ikke, at der er nogen Grund for Folkethinget til at undersøge den nogen væsentlig Endring, hvormod jeg tror, at man i Kraft af de Betragtninger, som fra Regjeringens Side ere gjorte gjældende i Lovforslagets Motiver, og som ere godkjendte af Landsthinget, skal søge at faae Loven vedtaget, inden vi stilles ad.

Th. Nielsen: I det Duffe, hvormed den ærede sidste Taler sluttede, nemlig at vi maatte faae Loven færdig allerede i indeværende Samling, er jeg ganske enig med ham, thi ogsaa jeg mener, at det er i høi Grad af Vigtighed, at den indirekte Fart til Amerika bliver undergivet betryggende Bestemmelser. Det vil erindres, at vor Lovgivning med Hensyn til Udvandring ikke er meget gammel; den stammer som bekendt fra Aaret 1868, og derfor er det ogsaa rimeligt, at der i Loven fra dette Aar. maatte indkomme adskillige Bestemmelser, som vare mindre heldige. Jeg skal saaledes tillade mig at nævne, at det efter denne Lov ikke er Nogen tilladt at aftjene Omkostningerne ved Overfarten ved Arbejde i den anden Verdensdel. Det er muligt, at vi ikke nu kunne naae til at faae denne Bestemmelse ud, men jeg tror i alt Fald, at man senere maa komme til nogen Formildelse i saa Henseende, thi det kan ikke negtes, at der er Folk, som uagtet de ikke have Penge til derfor at reise over til den anden Verdensdel, alligevel vilde være bedst tjente med at komme derover, idet de der muligvis kunne have en Fremtid for sig, som de ikke have herhjemme. Jeg skal først tillade mig en almindelig Udtalelse om selve Udvandrings-spørgsmaalet, thi det er fra dette almindelige Synspunkt, jeg ser nærværende Lovforslag. Jeg ser ikke paa Udvandringen i det Hele med saa mørkt et Blik som mange andre ærede Medlemmer, thi jeg tror, at der herhjemme er Folk, som intet Haab have om en Fremtid, for hvem det af en eller anden Grund næsten

er umuligt at komme frem i den gamle Verden, men med Hensyn til hvilke det ofte hænder — vi vide jo, at Saadant meget ofte er hændet — at de kunne skabe sig en god Fremtid i den anden Verdensdel, hvor deres Fortid er glemt. Paa den anden Side maa jeg imidlertid sige, at lige saa vist som jeg hylder denne Sætning, lige saa vist ønsker jeg ikke, at Nogen skal drage derover, naar han ikke netop har en særlig Grund dertil, f. Ex. fordi han ingen Fremtid kan vente sig her; lige saa vist som jeg ønsker, at saadanne Folk maa komme derover, lige saa vist ønsker jeg ikke, at Folk, som herhjemme sidde i en nogenlunde god Still-
 ling, skulde loffes herfra. Det er af Hensyn hertil, jeg mener, at det er rigtigt, at der gives betryggende Bestemmelser, og at der tillige sørges for, at de, som ville derover, kunne faae den nødvendige Veiledning. Jeg forstod derfor ikke den ærede sidste Taler, naar han sagde, at hvis § 5 blev udeladt, havde Resten af Loven ikke nogen synderlig Værdi, thi vi maa dog erindre, at § 5 strengt taget ikke angaar den indirekte Udflykning. § 5 fandtes slet ikke i Regjeringens Lovudkast, og allsaa mente Regjeringen den Gang, at de der indeholdte Bestemmelser ikke vare nødvendige, hvormod man, som ærede Medlemmer ville erindre, i Landsthinget indsatte disse Bestemmelser, som gaa ud paa, at der skal oprettes særegne Bureauer ikke blot i Kjøbenhavn, men ogsaa i de andre Søstæder, hvor det maatte vise sig nødvendigt. Disse Bureauer skulde tage sig af Udvandrerne og give dem Veiledning, og jeg maa være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luren) deri, at der maa være flere Bureauer end eet i Kjøbenhavn — hvad Paragrafen for Dvrigt ogsaa forudsætter — dersom de skulde være til nogen Nytte, thi de, som udvandre fra Provindserne, tage allerede deres Bestemmelse, inden de komme til Kjøbenhavn. Smidlertid har jeg en stor Tvivl om, hvorvidt disse særlige Bureauer ville yde den Nytte, som man tilfigter med dem. De skulde meddele Udvandrerne fornøden Oplysning og Veiledning om de forskjellige Reiserouter, om de forskjellige Egne i den anden Verdensdel, hvor de bedst kunne fordelagtigt kunne nedfætte sig osv.; men jeg